

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 605: Người Học Bát Nhã, Đầu Tiên Phải Học Xả

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 052)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Người học Bát Nhã, đầu tiên phải học Xả.】

Không chỉ là học Bát Nhã, nếu quý vị thực sự phát tâm học Phật, hoặc nói rằng tôi thực sự hy vọng trong đời này sống được rất hạnh phúc, rất vui vẻ; hạnh phúc và vui vẻ chắc chắn là không có phiền não, không có lo âu, không có vương bận, bất luận là trong đời sống hay về mặt tinh thần đều không có áp lực, thì cuộc sống liền được tự tại. Thế nhưng, quý vị cũng bắt buộc phải hiểu được chữ “Xả”, Xả chính là buông xuống. Người thế gian sống tại sao lại khổ như vậy? Quý vị thử quan sát thật kỹ xem, nguyên nhân thực sự chính là không buông xuống được. Không buông xuống được thì quý vị liền có lo âu, liền có vương bận, liền có được mất; bất luận quý vị có giàu sang đến đâu, có địa vị cao quý trong xã hội thế nào đi nữa, cái đời sống đau khổ này của quý vị vĩnh viễn không có cách nào thoát khỏi được. Muốn thoát khỏi hết thảy khổ nạn, thì đó chính là phải Xả; sau khi Xả, thì liền có “Được” (Đắc), liền được tự tại, liền được vui vẻ, liền được hạnh phúc.

Chư vị phải nhớ kỹ: Xả Đắc — Xả là nhân, phía sau mới có Đắc; không Xả thì sẽ không Đắc, nhất định phải chịu Xả. Học Phật, đặc biệt phải hiểu được chữ Xả này. Có thể nói, Bồ Tát thành Phật, từ lúc sơ phát tâm mãi cho đến khi viên mãn Bồ Đề, quý vị thử hỏi các Ngài tu cái gì? Ngoài chữ Xả ra, không có gì khác.

Đầu tiên, đem những cách nhìn, cách nghĩ của chúng ta xả bỏ đi. Đem hết thảy những cách nhìn này xả bỏ, thì chứng quả Tu Đà Hoàn, tám mươi tám phẩm **Kiên Hoặc** bị đoạn trừ; đoạn trừ chính là xả bỏ, là buông xuống. Tiếp đến đem **Tur Hoặc** đoạn trừ. Tur Hoặc là cách nghĩ của quý vị, những suy nghĩ của quý vị đối với người, đối với sự việc, đối với quá khứ, đối với tương lai, cũng đem chúng buông xuống hết, vậy thì quý vị chứng quả A La Hán. Tiến thêm

một bước nữa, đem phiên nã **Trần Sa** — Trần Sa là tỷ dụ cho vô lượng vô biên những lo âu, vướng bận — thả đều buông xuống, quý vị liền trở thành Bồ Tát. Cuối cùng vẫn còn một phẩm mê hoặc, **Vô Minh** chính là mê hoặc, cũng đem nó buông xuống, cũng đem nó xả bỏ, vậy thì biến thành Pháp Thân Đại Sĩ. Đến quả vị Đăng Giác Bồ Tát, Phật nói trong kinh, các Ngài vẫn còn một phẩm **Sanh Tướng Vô Minh** chưa buông xuống được, cũng phải đem nó buông xuống, cũng phải đem nó xả bỏ, các Ngài liền thành Phật.

Điều này đã nói rõ, thành Phật, từ lúc sơ phát tâm cho đến Đăng Giác, không có gì khác, chỉ là Xả, là buông xuống mà thôi. Quý vị xem: Kiến Tư buông xuống rồi, xả bỏ rồi, chứng được A La Hán; Trần Sa xả bỏ rồi, chứng được quả vị Bồ Tát; Vô Minh buông xuống rồi, chứng được quả vị Phật. Phía sau của “Xả” liền có “Đắc”; không chịu Xả, thì quý vị chẳng đạt được bất cứ thứ gì cả.

Hồi đầu ngẫm lại, chúng ta hãy cùng suy nghĩ một chút, mỗi một vị đồng tu đang ngồi đây, trong đời quá khứ, đời đời kiếp kiếp đều rất tinh tấn, đều rất nỗ lực học Phật, học vô lượng kiếp rồi, ngày nay vẫn còn rơi vào cái bước đường như thế này. Nguyên nhân là gì? Không chịu Xả, không chịu buông xuống! Nếu như trong đời này vẫn không chịu Xả, vẫn không chịu buông xuống, e rằng đời sau còn chẳng bằng đời này, vấn đề này chúng ta nhất định phải suy nghĩ cho thật kỹ lưỡng. Đây là vấn đề lớn, tuyệt đối không phải là chuyện đùa!